

GLOBALISTA LABANCOK

PÁRATLAN OLDAL - LXVIII. évfolyam, 6. szám, 2024. február 9.

A választékos stílusáról közismert Bayer Zsolt először megköszönte Ungváry Krisztián történésznek Bayer nyilas-ávós besúgó nagyapjáról talált és közzétett adatait, de még ennek az első, kicsit visszafogott válaszában a végén is dacosan közölte: bármit mondanak rólam vagy rólunk, mi kurucok vagyunk, a nemzetállam hívei, míg a globalisták (értsd: Európa-barátok) korunk labancai.

Nem kell szaktörténésznek lenni ahhoz, hogy észrevegyük, mennyire hamis és megtévesztő az így felállított ellentétpár. Mert milyen alapon hiszi azt Bayer, hogy II. Rákóczi Ferenc kurucjai a kizárólagosan magyar nemzetállam, és nem a szabadság mellett, valamint az országot megszálló német helyőrségek ellen fogtak fegyvert? A vitézlő fejedelem tábora sohasem volt beszűkíthető a magyarul beszélőkre, ő „Hungarus” alattvalókban gondolkodott. Első hívei főleg ruszin és határ menti magyar jobbágyok voltak, hadseregének magvát kezdetben lengyel és román csapatok alkották, majd francia tisztek erősítették. II. Rákóczi Ferencnek nem volt elég pénze a háborúhoz, tehát részben a lengyel Sieniawska grófnő, részben XIV. Lajos anyagi támogatására támaszkodott (a *Vallomások* évi 12 000 livre-ről beszél), tehát a Szuverenitásvédelmi Hivatal komoly bajban lenne, ha a kuruc mozgalom részére befolyó külföldi pénzeket kellene elszámoltatnia.

Vigyázzunk tehát a leegyszerűsített történelmi hasonlatokkal. Bayer hívei a Putyinnak gazsuláló álkurucok, az úgynevezett „globalista labancok” pedig a magyar függetlenségnek azok a liberális hívei, akik az ország jövőjét Európában, és nem Európán kívül látják. Nem árt újra meg újra elmondani, nemcsak Eötvös, Deák és Kossuth Lajos, de még Bibó István is liberális gondolkodó és államférfi volt. De lehet, hogy Bayernek helyettük Gömbös Gyula vagy Horthy Miklós az igazán nagy magyar politikusok – ők valóban csak „nemzetállamban” gondolkodtak. Ennek a gondolkodásnak pedig tudjuk, mi lett a vége.